

Gyümölcsözőbb együvé tartozás

Pataki János elvtárral, a budapesti pártbizottság osztályvezetőjével a főváros és a vidék örvendetesen bontakozó kapcsolatairól beszélgetünk.

— Eddig sem volt rossz ez a viszony — mondja Pataki János —, de a centenáriumi év megföltötte bensőséges tartalommal, melegséggel. Jó érzés volt tapasztalni, hogy a vidék őszintén szereti a fővárost, a vidékiek büszkék rá, nem győzik hangoztatni, hogy az övék, s hogy a szocialista hazaszeretet részének tartják a fővárossal való mind szorosabb együttműködés megteremtését.

Testvérmegyék — testvérkerületek

A jubileumi év során vetődött fel a gondolat, hogyan lehetne az együttartozást még gyümölcsözőbbé, még hatásosabbá tenni. Valami olyan állandó, kölcsönös együttműködést teremteni, amelyben természetes napi feladattá válna egymás segítése, s amely rangos tettekkel fejezné ki a munkás-paraszti szövetség folytonos erősödését is. A budapesti párt- és tanácsi vezetők a cél érdekében minden megváltó felkerestek, hogy megbeszéljék a jó együttműködés minden lehetséges módját. A megbeszélések eleve hasznosak voltak, hiszen tisztázódott, mit várnak a megyék a fővárostól és milyen segítségre számíthat Budapest.

Hogy a kapcsolat jól szervezett és közvetlen hangulatú legyen, elhatározták, hogy egy-egy megye egy-egy budapesti testvérkerülettel teremtsen szoros együttműködést. Ezt a lépést mindjárt konkrét intézkedések követték.

Így született meg a „Megyék Budapesten” elnevezésű nagyszerű kiállítás terve, amely a megyék jellegzetes népművészeti kincseinek bemutatásával valóssággal belopta a fővárosba hazánk különböző tájainak hangu-

latát. A rendezvények egész sora segítette a kölcsönös megismerést. A vidéki színházak hetente Budapesten, a Budapest napok megrendezése a vidéki centrumokban, vándorkiállítás Budapest történelmi múltjából — mind egy-egy állomása az együvé tartozásnak.

Emlékkút — Centenárium Park

A megyék bőkezű ajándékokkal is elhalmozták a jubiláló fővárost. Bács-Kiskun megye művészi emlékkutatást ajánlott fel, a baranyaiak Zsolnai emlékkúttal, Borsod szép térplasztikával fette emlékeztetésére az évfordulót, de Veszprém, Csongrád, Győr, Fejér ajándékai is jelentős művészi alkotásokkal gazdagították a fővárost.

A megyék felajánlották, hogy bővítsék Budapest ellátását, kereskedelmi hálózatát. Baranya, Fejér, Heves, Komárom és Szolnok megye nagyzemelési elárúsító helyeket létesít. Borsod a Tokaj-hegylépcső Állami Borkombinát közreműködésével borszaküzletet rendez be, Bács népművészeti és háziipari cikkekkel, Győr a Richards Gyapjuszövőgyár termékeiből juttat többet a fővárosnak. Ezenkívül a megyék a testvérkerületekkel közösen rendeznek be különféle kereskedelmi létesítményeket.

Azok a megyék, amelyek óvodai, bölcsődei gondjaik java részét már megoldották, most a főváros segítségére sietnek e kínzó gond megoldásában. Budapest területén, közterületeken, ligetekben, erdősávokban 1973 végéig mintegy 1 millió facsemete elültetésére kerül sor. Ebben a dicséretes törekvésben is segítenek a megyék.

A főváros iránt megnyilvánuló szeretet egyik legmeggyőzőbb bizonyítéka a népligeti Centenárium Park felépítése. Itt minden megye — a maga parcelláján —

felvonultatja a természetben legjobban ábrázolható jellegzetességeit. Kicsiben az egész országgal találkozhat az ember a park szívet melengető látványosságai között.

Szellemi és érzelmi kapcsolatok

— A kialakult igazán jó viszony azonban — egészítette ki Pataki János az eredmények számbavételét — nem szorítkozik csupán ilyen anyagilag is érzékelhető tényekre. A tartós szellemi és érzelmi kapcsolatok megteremtése volt a fő cél és mindenki nyert vele, hogy ezt sikerült elérni.

Tehát nem valami ünnepi egymásra találásról van szó. Ez a mostani elmélyült kapcsolat egyrészt a régi jó viszony folytatása, másrészt viszont valami ígéretes útnak a kezdete. Egy olyan atmoszférát sikerült kialakítani, amelyben formák nélkül, közvetlen természetességgel kapcsolódik a vidék a fővárosnak.

A kölcsönösségnek ezt a teremtő viszonyát elsősorban a személyes találkozások során alakították ki. Amikor például a főváros vezetői látogatásra, Budapesttel való ismerkedésre hívták meg a megyei vezetőket, kalauzolták őket, feltárták előttük gondjaikat, elképzeléseiket. Az egész napos eszmecsere során a megyeiek valóban testközelbe kerültek a fővárossal, sok jó tanácsot adtak és készséggel ajánlották fel segítségüket is.

— Lassan véget ér a jubileumi év — fejezte be a beszélgetést Pataki János elvtárs. — A záróakordot a novemberi ünnepi tanácsülés jelenti majd, amelyre természetesen a megyék képviselőit is szeretettel várja a főváros, s amely mintegy szimbóluma lesz majd az eredményekben máris gazdag együvé tartozásnak.

Kékesdi Gyula

A szűkebb pátria üzenete

BORSOD MEGYEI VEZETŐK LÁTOGATÁSA

AZ EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEMEN

AZ UTÓBBI esztendőkből egy új hagyomány honosodik meg a tanácsok és az egyetemek, a tanácsok vezetői és az egyetem ifjúsági kapcsolataiban.

Szegeden a megyei városi tanács vezetői rendszeresítették a közvetlen eszmecsereket az egyetemi vezetőkkel. A Győr-Sopron megyei Tanács vezetői a közelgő évben keresték fel az Eötvös Loránd Tudományegyetem vezetőit, hogy szerződésbe foglalják együttműködésük módszereit. Heves kezdeményezés, hogy a megyeiek őszinte baráti beszélgetés keretében tájékoztassák a fővárosban tanuló fiatalokat az otthoni dolgokról és törekvésekről. Ismerjük a Somogy megyei Tanács korszakos törekvéseit is, az ELTE-vel kötött szerződésüket, amelyben a tanárképzés meggyorsítását tervezik.

A napokban a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Tanács, KISZ és Hazafias Népfőnt több vezetője látogatott el Budapestre, az Eötvös Loránd Tudományegyetemre, ahol is az együttműködési szerződést megelőzően folytattak hasznos eszmecsereket az egyetem képviselőivel, majd a megyéjükbeli tanuló egyetemi hallgatókkal.

A kerekasztal-beszélgetésen

részt vettek: dr. Kátai Imre, a természettudományi kar, dr. Tarkács Imre, a jogtudományi kar dékánjai, dr. Szathmáry István, a bölcsészkar dékánhelyettese, dr. Bánhegyi Sándor, a rektori hivatal osztályvezetője, Nemes Nagy József, az ELTE KISZ-titkára és Nagy István, a bölcsész-tudományi kar KISZ-titkára. A Borsod megyeiek képviselőiben dr. Kardos Sándor, a megyei tanács vb-titkára, dr. Rohács Gyula igazgatója, Faragó Károly mezőgazdasági és élelmiszerügyi, Merényi József művelődésügyi, dr. Csikos Istvánné személyzeti osztályvezető, Zódi Imre népművelési felügyelő, Török László, a KISZ megyei bizottságának titkára és Hegyi Imre, a Hazafias Népfőnt megyei titkára vettek részt a baráti beszélgetésen.

Sok szó esett a színvonalas továbbképzésről, amely — mint az egyetem vezetői mondták — egyetemi, de tanácsi gond is. Az együttműködési szerződésekben ezért erre külön gondot kell fordítani.

AZ ESZMECSERÉBEN sokan kérdezték: miben segíthetnek a Budapesten tanuló borsodi fiatalok a szűkebb pátriának. Az egyetem képviselői, de a fiatalok is javasolták, hogy a helytörténe-

A fiatalok egy csoportja a találkozón

Szabolcsi vezetők és munkások találkozója a fővárosban

A NYÍRSÉG FIAI találkoztak Budapesten. Talán így sommázhathatnánk egyetlen, kurta mondatban azt a meghitt hangulatú, baráti összejövetelt, amely a minap zajlott le a Nehézipari Minisztérium kultúrtermében. Az összejövetelnek — Szabolcs-Szatmár megyei párt- és állami vezetők találkoztak a fővárosban dolgozó nyírségi munkásokkal — különösen jó alkalmat kínált a százéves ifjú: Budapest centenáriuma. S a szabolcsiak — a főváros V. kerületének hathatós közreműködésével — éltek az alkalommal. Lám, milyen sajátos, történelmi sorsszerűség, hogy valamikor „a legszegényebb, a legsötétebb” megyének nevezett Szabolcs-Szatmár „a legdagdagabb, a legfényesebb” budapesti kerülethez, a Belvároshoz fűződik szoros, baráti szálak.

Szabolcs-Szatmár életéről, az elért eredményekről, a meglévő gondokról és a feladatokról dr. Tarr Imre elvtárs, a megyei pártbizottság első titkára tartott beszámolót. A többi között rámutatott: a kapitalista Magyarországon időszerű a Szabolcs megyében volt a legtöbb grófi kastély, a legnagyobb szegénység és a legtöbb kivándorló. A történelmi múlt káros hagyatékát az utóbbi három évtizedben a megyében jórészt felszámolták. Szabolcs-Szatmár ma már nem „fo-

Dr. Tarr Imre beszámolója

gyó” megye. A népességszaporulat kerekén háromszorosa az országos átlagnak. A megye jelenleg is mezőgazdasági jellegű, és továbbra is az marad — hangsúlyozta a pártbizottság első titkára.

A beszámoló ezután részletesen, konkrét szám adatokkal, tényekkel alátámasztva mutatta be azt a nagyarányú fejlődést, amelyet a megye lakossága a felszabadulást követően elért az ipar, a mezőgazdaság, a kultúra és az élet szinte minden területén.

A TÁRSADALMI ÉLETBEN bekövetkezett nagyarányú változásokról a pártbizottság első titkára elismerően állapította meg, hogy a megyében is korszerűsítették a tanács-hálózatot. A megye lakosságának több mint 50 százaléka helyben intézheti ügyes-bajos dolgait. Természetesen nemcsak eredmények, hanem gondok is vannak a megyében. A főbbi között: a munkabérek, a tsz-tagok jövedelme például alacsonyabb az országos átlagnál, mintegy 38 ezer — főként női — munkaerő foglalkoztatását meg kell oldani a megyében. Tájékoztatója befejező részében a megyei pártbizottság első titkára hangsúlyozta: a jövő évben napirendre tűzik az eljáró munkások kérdését, s megkeresik a lehetőséget az ingázók helyzetének a megjavítására.

A nagy figyelemmel fogadott beszámoló után kötetlen beszélgetésben ismerkedtek egymással a vezetők és a munkások. A beszélgetések során megkérdeztük a vendéglátók egyik képviselőjét, az V. kerületi Tanács elnökét, Csehik Ferencné elvtársnőt:

— Mióta van közelebbi együttműködés a Belváros és Szabolcs-Szatmár között?

— HOSSZÚ ÉVEKRE, még a tsz-szervezések idejére nyúlnak vissza kapcsolataink. Most, a centenáriumra készülve, szocialista szerződést is kötöttünk Szabolcs-Szatmár megyével. Azonkívül, hogy szabolcsi építőipari munkások dolgoznak kerületünkben, diák- és pedagóguscsereket is lebonyolítunk. Eppen most ment kerületünk pedagógusküldöttsége Szabolcsba, onnan pedig hozzánk jönnek tapasztalatcserére. Silke-

resek a különféle kiállítások is, amelyek során megismerkedhettünk Szabolcs-Szatmár színpompás népművészetével és kézművészeti alkotásaival. Most azon gondolkodunk, hogyan lehetne jobban segíteni, patronálni a fővárosban dolgozó szabolcsi munkásokat — kaptuk a felvilágosítást a kerületi tanácselnöktől.

A vendéglátók után a vendégek egyik képviselőjével, dr. Pénzes János elvtárral, a Szabolcs-Szatmár megyei Tanács elnökével beszélgetve tettünk fel egy kérdést:

— Hogyan értékeli a megye és a főváros V. kerülete közötti kapcsolatot?

— KAPCSOLATUNKAT nagyon szerencsésnek tartom. Mi sokat köszönhetünk ennek az együttműködésnek, sok segítséget kapunk általa. Tudvalevő, hogy a minisztériumok jelentős része itt van az V. kerületben. S az ipari üzemek kiterjedése során éreztük azt a sokirányú támogatást, amellyel a kerületi pártbizottság és a tanács közbenjárta Szabolcs-Szatmár érdekében. Bizonyosra veszem, hogy ez a kapcsolat nemcsak a centenáriumi évben, hanem azt követően is gazdagodni fog — válaszolta kérdésünkre a megyei tanács elnöke.

Közben elkezdődött a szabolcsi népi együttesek kulturműsora. Fergeteges csikós- és pásztortáncok, szilaj botostáncok változtatták egymást. A Nyírség fiaimnak találkozójáról — a költő szavaival élve — elmondhatjuk:

Jó mulatság, férfimunka volt!

(balczér)

ti kutatásokban, a szociológiai tanulmányokban a megyei tanács apelláljon bátrabban az egyetem és az itt tanuló fiatalok segítségére. Különösen megszívlelendő az a javaslat, amelyet az egyetem tanárai és a borsodi hallgatók ajánlottak fel az otthoni fizikai dolgozók gyermekeinek egyetemi előkészítésével kapcsolatban. „Profilba” illő felajánlás hangzott el a bölcsészkar részéről a megyei képzőművészeti kiállításokon való részvételről, hasonlóan a Kazinczy Ferenc emlékére indított, szép magyar beszéd mozgalom patronálásáról is. A bölcsészkar szívesen ajánlotta fel segítségét az irodalmi ankétok szervezésében és az előadók, a vitavezetők biztosításában is.

Dr. Kardos Sándor vb-titkár a megyében jelentkező jogászhiány megoldására utalt, s javasolta, hogy a jogtudományi kar — a megyei tanács anyagi támogatásával — vállaljon szerepet a kihelyezett tagozat megindításában, a helyben képzett jogi szakemberek nevelésében. Dr. Takács Imre dékán véleménye szerint viszont, ha a kihelyezett tagozat egyáltalán számításba jöhetne, akkor is csak az ott élő, s nem a Budapestről odautazó oktatókkal lehetne erre vállalkozni. A korszerű megoldás azonban nem ez, hanem — amint azt a dékán is hangsúlyozta, az államigazgatási főiskola életre hívása, amellyel mind a Művelődésügyi Minisztérium, mind a tanácsi közvélemény egyetért.

AZ ESTEBE NYÚLÓ, élénk baráti beszélgetés, majd a szűkebb pátriát foglalkoztató törekvések és gondok felvázolása a fővárosban tanuló borsodi egyetemisták előtt, újabb lépés volt az egészséges lokálpatriotizmus ápolásában és ébrentartásában, a szűkebb pátria iránti szeretet elmélyítésében.

P. R.